

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS MOSSOS D'ESQUADRA

C/ Cristóbal de Moura, 105-111, 2n 4a 08019 BARCELONA
Tel. 934 850 350 Fax 933 094 480
e-mail: cat@elsindi.cat web: www.elsindi.cat

Entrevista amb Rosa Sanvicens i Lourdes representants de TRACE, associació Catalana de Traumàtics cranioencefàlics i danys cerebral, entitat escollida en el SN del 19 d'octubre de 2010 com a guanyadora del XIVè Solidaricat.

1.- Quina és la missió de TRACE?

Els objectius de la nostra Entitat són els següents:

- Millorar la qualitat de vida dels afectats i dels familiars.
- Aconseguir una infraestructura adequada per al tractament dels TCE i dany cerebral sobrevingut.
- Aconseguir la inserció social, educativa i ocupacional dels afectats.

El nostre sector d'intervenció és el següent:

- Afectats directes de Traumatisme Cranioencefàlic.
- Afectats directes de dany cerebral sobrevingut
- Familiars dels afectats directes

2.- Quines són les principals conseqüències irreversibles del traumatisme craneal?

Definició del col·lectiu al que ens adrecem:

Traumatismes cranioencefàlics (TCE):

Un Traumatisme Cranioencefàlic (TCE), és un dany cerebral sobrevingut. D'una manera molt bàsica, podem dir que és un cop al cap que pot ser produït per molts factors (accident de trànsit, esportius, atropellaments, accidents laborals, etc.) i que, depenent de la zona i de la gravetat del Traumatisme tindrà unes seqüeles més o menys greus. Tenint en compte que el cervell conté totes les funcions del cos, hem de dir que aquesta és una disminució física i psíquica alhora, és a dir, els afectats de TCE tant poden tenir dificultats a l'àrea del llenguatge, com presentar depressions, agressivitat, apatia... com tenir manca d'equilibri, orientació, etc.

La franja d'edat amb més incidència és dels 16 als 35 anys i per sexes, és més freqüent en homes.

Afectats d'accidents cerebro vasculars (ACV):

De la mateixa manera que els TCE, els Accidents Cerebro Vasculars, són un Dany Cerebral Sobrevingut. Les causes poden ser de molt tipus, la més coneguda és l'embòlia. Moltes de les seqüeles són similars a les dels afectats per Traumatisme Cranioencefàlic.

La franja d'edat amb més incidència és a partir dels 45 anys, tot i que, cada vegada més trobem casos de persones més joves.

3.- Hi ha algun aspecte positiu de l'alteració de l'estat de consciència?

No.

4.- Quin tipus de campanya publicitària seria la més idònia per conscienciar sobre els riscos que poden derivar en un accident sobtat?

És una pregunta molt complexa, és molt difícil poder determinar quin tipus de campanya és la millor per tothom, ja que moltes vegades les campanyes són molt dures (especialment per les persones afectades d'un accident i les seves famílies que es veuen reflectides en l'accident), d'altres són massa subtils i amb poc missatge. Pensem que les millors campanyes a banda, de les que es fan haurien de ser les campanyes educatives, és a dir, pensar en campanyes que facin reflexionar i canviar l'actitud de la població. També es podrien pensar en campanyes educatives per a nens i joves, ja que ells són els conductors del demà i ens interessa molt que hi hagi un canvi d'actitud i el respecte del jovent a la carretera

5.- Creieu que la llei de conciliació personal, familiar i laboral és suficient per tenir cura dels afectats per dany cerebral?

No. Però ja no aquesta conciliació forçosa per tenir un familiar a càrrec és que ja és realment molt difícil conciliar la vida laboral amb portar els fills a l'escola!, per exemple. Les polítiques socials i laborals del nostre país haurien de ser molt més properes a les realitats, ja que segurament amb un altre tipus d'organització tot funcionaria millor.

6.- Quines són les principals mancances emocionals i efectives dels usuaris de la vostra associació?

Especialment l'aïllament social. Quan una persona té un dany cerebral sobrevingut acostuma a perdre amics, parella, no pot continuar treballant i tampoc estudiant. Aquests aspectes dificulten molt la qualitat de vida de les famílies i de les persones afectades.

Les persones afectades fan un gran esforç de recuperació i rehabilitació, acostumen a fer tractament intensius durant anys, i quan més o menys tenen més autonomia se n'adonen que realment la dificultat bé perquè no poden fer vida social, aquí és on realment tenen un gran xoc emocional.

7.- En què consisteix l'experiència d'acompanyament d'animals?

Aquesta experiència fa anys que la vam fer i funcionava molt i molt bé, però l'Ajuntament de Barcelona, en concret al gossers ens va demanar que deixéssim d'anar, nosaltres i la resta de voluntaris.

El que sí és més innovador és el nostre hort ecològic de Sant Vicenç dels Horts. Fem conreu ecològic, hi treballen a part del nostre pagès, persones afectades i familiars. La verdura que conreem la venen a la nostra botiga que tenim a la seu de l'Associació. És un projecte molt engrescador, que funciona molt bé i que s'autofinança per ell mateix.

Vam dissenyar aquest projecte perquè per les característiques de les persones afectades i les seves seqüeles, vam veure que era una activitat amb moltes qualitats terapèutiques, a més que podia ser útil per millorar en autoestima i qualitat de vida. Alguns dels aspectes que treballem són:

- Estructura i organització mental: ja que, plantar verdures suposa seguir una seqüència de passos, amb la qual cosa es treballen els dèficits en organització i estructura mental dels nostres usuaris.
- Rehabilitació dels dèficits en psicomotricitat fina: la manipulació de la terra, les llavors, recollir els fruits és treballar la motricitat fina dels nostres usuaris.
- Responsabilitat: ja que, han de fer-se càrrec de la seva "parcel·la"
- Treball en grup: aprendre a compartir i a ajudar, a no ser sempre els que per la seva situació se'ls hagi d'ajudar.
- Treball teòric: recollida i organització de la informació, treball neuropsicològic de lecto-escriptura.
- Educació dels hàbits alimentaris: aprendre a escollir aquell menjar que sigui més - saludable i adequat per a la nostra alimentació. Fomentar la capacitat de prendre decisions i de vetllar per la millora de la nostra qualitat de vida

8.- Què opineu de la Marató de TV3?

La Marató de TV3, com d'altres programes de caire solidari són una bona proposta televisiva, per diferents motius:

Donen visibilitat a una patologia, en molts casos poc coneguda.

Recapten diners per poder fer investigació.

Fan que les persones que pertanyen al col·lectiu puguin donar la seva opinió i explicar la seva vivència.

Però com tot, té també d'altres punts que ens agradaria exposar. Aquest any la Marató la va protagonitzar Lesions Medul·lars i Cerebrals adquirides. Per nosaltres va ser una grata sorpresa que, finalment, es parlés del nostre col·lectiu el de lesions cerebrals adquirides. Ens va il·lusionar molt pensar que la societat catalana veuria les realitats d'aquestes persones, d'aquestes famílies. El cert, és que sí es van veure algunes realitats de famílies i de persones afectades, però també hem de dir que vam rebre algunes trucades d'altres famílies afectades que no es van veure representades en cap moment de la Marató i es van decepcionar.

Lògicament el programa ha de ser positiu, divertit, entretingut amb esperança, però si alguna cosa ens comentaven aquestes famílies és que hi ha molts casos, que malauradament no és així, i en certa manera ens venien a dir que van trobar a faltar que algú expliqués, per

exemple: que mai va poder tornar a treballar o estudiar, que necessita una tercera persona per tot, que el seu fill està en un estat vegetatiu persistent i que no es mou gairebé del llit, que el seu marit ha tingut un canvi de personalitat que fa molt difícil la convivència a casa ...

9.- Per què té por l'estament mèdic de promoure els drets de pacients i familiars?

No creiem que l'adjectiu que s'hagi d'utilitzar sigui por, la realitat és que alguns hospitals no ens han facilitat l'entrada per poder desenvolupar un programa d'atenció i acompanyament a la família, tot i que ho hem sol·licitat moltes vegades. Altres, però, com Fundació Guttmann sempre ens han obert les portes i, de fet, fa molts anys que estem anant un cop al mes a fer xerrades amb les famílies i els resultats són molt positius.

Realment, els que haurien de respondre a aquesta pregunta haurien de ser els propis hospitals, a més que cal tenir en compte que hi ha moltes altres associacions que sí poden desenvolupar programes dins els hospitals. Sempre que hem proposat hem deixat molt clara quina és la nostra funció, informar i acompanyar a les famílies, mai fer diagnòstic ni res que pertanyi a l'estament sanitari. Però la resposta sempre és negativa, què els pot fer por?, que tinguin informació de tot tipus, social, de recursos, a nivell legal?.

10.- Què hi ha darrera la majoria de les grans Fundacions i ONG's?

No s'ha de generalitzar mai, però com a tot arreu i a tots els sectors hi ha persones i entitats que treballen bé i altres no tant. Nosaltres no som ningú per jutjar, ningú per valorar, perquè nosaltres mateixos fem coses bé i malament, ara sí que intentem ser coherents amb la nostra Entitat, amb els nostres compromisos i amb la nostra manera de fer, tant si és "políticament correcte com si no ho és", ens devem al nostre col·lectiu i a les persones que estan passant situacions molt dures diàriament.

També ens esforcem per ser transparents, en les nostres idees (que moltes vegades no agraden) amb la nostra gestió (perquè rebem subvencions que són diners públics, diners de tots nosaltres), i sobretot, lluitem per fer la feina ben feta, perquè ens hem de conscienciar tots que treballar al camp social no és només una qüestió de bones intencions, de tenir "un bon cor" ni molt menys, hem de parlar de professionalitat precisament perquè treballem per persones i la feina ha de ser MOLT BEN FETA.